

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Lliurament dels premis Capital de la Sardana 2012

Barcelona, 16 de novembre de 2012

La presidenta

Honorable conseller de cultura, tinent d'alcalde de Barcelona, alcalde d'Arenys de Munt, director del Centre de Promoció de la Cultura Popular, delegat territorial de l'ONCE, president de la Comissió Capital de la Sardana i de les tres entitats que s'han unit per donar més força a la sardana, autoritats, amigues i amics, en primer lloc vull agrair la invitació a assistir i compartir aquest acte amb tots vostès i fer costat a un munt de persones i entitats que sovint, d'una manera anònima, discreta i sense notorietat, mantenen viva la flama del sardanisme i contribueixen a la vitalitat de la sardana arreu del país, molt especialment a les entitats que s'integren a la Comissió Capital de la Sardana, organitzadora de l'acte, que són la Federació Sardanista de Catalunya, la Unió de Colles Sardanistes i l'Obra del Ballet Popular.

En segon lloc, és necessari felicitar les persones i entitats guardonades enguany amb els premis Capital de la Sardana, pel reconeixement que aquests premis fan de la seva rellevància en el món de la sardana i la cultura popular. Permeteu-me en aquest punt un esment especial a l'entitat que ens acull, que també aquí mostra la seva sintonia amb el país i amb el seu batec social i cultural. L'entitat de l'ONCE sempre ha estat al costat de Catalunya, al costat de Barcelona i al costat de la seva gent.

Jo diria també que cal donar les gràcies i s'ha de felicitar tothom qui amb la seva perseverança, la seva passió i els seus sentiments ha contribuït a la intensitat d'una vivència compartida d'una manifestació cultural que ens afirma i ens distingeix com a poble. Cal tenir present en aquest sentit que fins i tot en períodes de la nostra història la pràctica de la sardana ha estat un símbol de resistència cultural. Recordo fa molts anys, quan era petita i es ballaven sardanes en el poble on passava l'estiu, que es notava el batec de la gent i es notava allò de dir: "Potser no tenim llibertat, però avui podem manifestar-nos amb aquest ball de la sardana i podem sentir i demostrar la nostra identitat."

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Catalunya ha arribat a ser un dels països líders a Europa tant en la vessant cultural com en la vessant socioeconòmica, i ho ha estat per la seva capacitat d'iniciativa i empena; per la iniciativa, el compromís, la perseverança, la constància, de la seva gent, aquells valors que fa uns anys semblava que ja no existien, que ja no hi eren, que ja no teníem com a propis, però que ja recuperem i que a més necessitem en moments com els d'ara, moments de turbulències econòmiques, però també moments de necessitats socials i necessitats nacionals. I la sardana, com totes les nostres tradicions, és una manera de demostrar la nostra identitat i la nostra pertinença.

No tenim un país ric en recursos naturals, ni poderós per les seves institucions polítiques –ja ens agradaria, i algun dia segur que les tindrem–, ni hem tingut un estat que ens emparés prou ni prou bé. No tenim tampoc una especial rellevància demogràfica. Tot i així, hem estat un model en molts àmbits, tant a Europa com a l'estat espanyol. Superant adversitats, hem esdevingut forts; defensant les nostres tradicions, la nostra cultura i la nostra llengua, hem pogut sobreviure amb una identitat pròpia en un món que sovint ha volgut ignorar el fet català. I bona part d'aquest èxit rau en la constància i el compromís, en la determinació d'entitats i persones com les que avui us aplegueu en aquest auditori.

Vull felicitar més personalment, permeteu-m'ho, Pilar Rahola. Com ella deia avui en un dels seus articles –dels quals sap, i si no ja li ho dic, que sóc una lectora constant, jo diria que amb el 95 per cent hi estic d'acord, sempre deixo un 5 per cent que potser l'hi discutiria–, parlant en nom de tots els guardonats, "la sardana forma part de les coses magnífiques d'aquest país. Abandonar-la és una forma molt eficaç d'afeblir greument la pròpia identitat". I té tota la raó. Quan parlem de llengua, parlem de cultura, parlem del nostre dret, parlem de tradicions, parlem de la sardana, parlem del fet que fem país, fem cultura, fem poble, fem comunitat. I d'aquesta manera, pas a pas, fem el nostre país més gran.

La sardana és una tradició nostra. No la perdem. I em consta que avui és el primer acte que aplega totes tres entitats i que avui comença d'alguna manera una nova etapa per enfortir tot el que significa la sardana. En aquest sentit, vull felicitar totes tres entitats per aquesta voluntat d'aplegar-se, de concentrar esforços. En moments com els que vivim el que necessitem és més força, més empena i més esforç. I que vosaltres hagueu fet aquest esforç per sumar les vostres aptituds segur que serà positiu.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I un exemple amb què ja ens ho heu demostrat és el de les dues ciutats que heu anomenat com a capitals de la sardana. Al llarg de cinc dècades, la ciutat pubilla de la sardana ha estat visible de Girona a Organyà. Molts municipis de Catalunya i Andorra han acollit el pubillatge. Cinquanta anys de testimoni, de treball, d'estimació fecunda a uns sons i una dansa. Us expresso, com a presidenta del Parlament, la meva gratitud i el meu reconeixement.

La capital catalana ha agafat el relleu a la ciutat pubilla de la sardana. Hi ha la voluntat de fer-hi una empenta nova: Arenys de Munt el 2013, i Barcelona, cap i casal de Catalunya, el 2014, un any ben carregat de simbologia. Crec que heu encertat molt bé la decisió de nomenar aquestes dues ciutats. Arenys de Munt, molts ho deveu recordar, va ser el primer municipi que es va atrevir, que va gosar, fer les consultes populars, i Barcelona serà la ciutat que recollirà la capitalitat de la sardana l'any 2014, aviat, d'aquí a dos anys.

Convido la ciutat de Barcelona, ja que uns quants dels edificis que s'hi van construir el 1714, l'endemà de l'11 de setembre, formen part del que avui és el Parlament de Catalunya, a participar en algun dels esdeveniments del 2014. Tots vostès deuen saber que després de la guerra de successió, l'endemà de la desfeta, el monarca Felip V va fer construir una ciutadella, una ciutadella no per defensar els catalans, no per defensar els barcelonins, sinó com a instrument de repressió contra els catalans, perquè no tornessin a alçar-se. Han passat quasi tres-cents anys i som aquí. Hem patit adversitats, hem patit persecucions, però som aquí i hi seguirem essent. Però hi serem si tenim la voluntat de tots i cadascun de nosaltres. No són només els partits polítics, no només són les institucions, no només són les entitats. Som tothom, tots els homes i totes les dones de Catalunya, que vulguem defensar els seus drets i vulguem defensar les seves llibertats.

Aquests darrers dos mesos hem tingut dues manifestacions molt importants. La de fa dos dies va ser molt important; va ser una manifestació social en què la gent va demostrar la seva preocupació pels moments de dificultats econòmiques que vivim. Fa dos mesos, aquesta gent, i d'altra, també estava preocupada, però va sortir al carrer amb il·lusió, amb entusiasme, una il·lusió i un entusiasme col·lectiu, i tots junts demanaven dignitat per a Catalunya, respecte per a Catalunya. Demanaven que tots fóssim capaços de dir: "Fins aquí hem arribat." I crec que és el punt on som: fins aquí hem arribat. El respecte a Catalunya, el necessitem i l'exigim.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I crec, i vull acabar amb aquestes paraules, que un acte com el d'avui demostra aquest batec de la societat catalana, aquest sentiment, aquesta voluntat de ser, aquest esperit lluitador que sempre hem tingut i aquest esperit també de seny. A mi, m'agrada més el seny que no la rauxa. Ja en tenim, de rauxes, ja tenim persones que són més de rauxa que no de seny. Però jo sóc més de seny, potser perquè tota la meva família era molt seriosa. Alguns, com el meu marit, diuen: "És que éreu molt avorrits", perquè, realment, potser érem discutidors, parladors, xerraires, però sempre intentàvem estar situats, col·locats, no ens volíem descol·locar. I des de fa dos mesos estem tots una mica descol·locats, però descol·locats amb il·lusió, amb entusiasme. I parlant de la meva família, en vaig veure una part fa poc temps –tinc una família molt nombrosa– i em van dir: "Nosaltres també ens hem descol·locat, i ara hem de tirar endavant." Per tant, crec que tots a la una, tots fent pinya, hem de tirar endavant aquest país, hem de tirar endavant la sardana.

Vull felicitar els organitzadors, perquè crec que enceteu un camí molt important de cara al manteniment, la pervivència i la importància que té la sardana com a tradició cultural nostra. I vull agrair-vos de nou la vostra invitació. I no vull deixar de felicitar, encara que ja ho ha fet el conseller de cultura, la nostra presentadora, que avui no ha fet només de mera presentadora, sinó que vivia cada un dels actes i moments que ens presentava. Per tant, felicitats per la teva actuació, perquè ho has fet molt bé. I felicitats a tots els guardonats pel vostre sentiment, la vostra persistència i la vostra tossuderia per defensar la sardana.

Moltes gràcies.